

Ipoteze practice în legătură cu imposibilitatea accesării dosarului medical al pacientului decedat

Revista "Dreptul", Nr. 5/2019, pag. 122

Autor: Alina Maria Horhoge, Mirela Carmen Dobrilă

Nota - Compartimentul juridic - C.T.C.E. Piatra-Neamț:

Informațiile privind sănătatea persoanei (cum ar fi informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale) intră în noțiunea de viață privată, fiind prin urmare un mod de a realiza protecția drepturilor prevăzute de [art. 26 din Constituție](#), consacrate în egală măsură și în [art. 8 din Convenția](#) pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prin Hotărârea din 25 februarie 1997, pronunțată în cauza „Z. contra Finlandei”, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că protecția datelor personale, și implicit a datelor cu caracter medical, este de o importanță fundamentală pentru ca o persoană să se poată bucura de dreptul său la respectarea vieții private și a vieții de familie așa cum este acesta garantat de [art. 8 din Convenție](#). În lipsa unei asemenea protecții, persoanele care necesită îngrijire medicală nu ar mai fi dispuse să furnizeze informații cu caracter personal și intim, necesare prescrierii tratamentului apropiat pentru boala de care suferă sau să consulte un medic, ceea ce ar fi de natură să le pună viața în pericol, iar, în caz de boli transmisibile, un asemenea pericol poate exista pentru colectivitate. Pentru aceste motive, legislația internă a statelor trebuie să cuprindă garanții adecvate pentru a împiedica orice comunicare sau divulgare de date cu caracter personal privitoare la sănătatea persoanei, în conformitate cu dispozițiile [art. 8 paragraful 1 al Convenției](#). (Curtea Constituțională, Decizia nr. 124 din 20 martie 2018, publicată în monitorul Oficial nr. 567 din 5 iulie 2018)

Întrucât nu intenționăm să ne substituim interpretării date de autor asupra problemei de drept reținute spre analiză în acest articol, vă prezentăm, cu titlu exemplificativ, câteva paragrafe din acest studiu:

Legiuitorul a stabilit ca informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale sunt confidențiale, deoarece țin de viața privată a pacientului și de dreptul acestuia la propria imagine, ocrotită chiar și după decesul său, față de orice persoană, inclusiv membrii familiei acestuia ori moștenitorii săi (ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus).

Din interpretarea actelor normative aplicabile acestei situații (decesul pacientului), rezultă faptul că este necesară exprimarea acestui consimțământ exclusiv cu privire la afecțiunile mai vechi (care nu i-au afectat discernământul și capacitatea de exprimare) și nu pentru cele care i-au provocat decesul, în privința acestora din urmă impunându-se a fi prezumat consimțământul pacientului privind informarea familiei, în lipsa unei manifestări de voință contrare și clar exprimate în timpul vieții sale.

(Textul complet al articolului se regăsește în publicația menționată mai sus)